Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36530
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

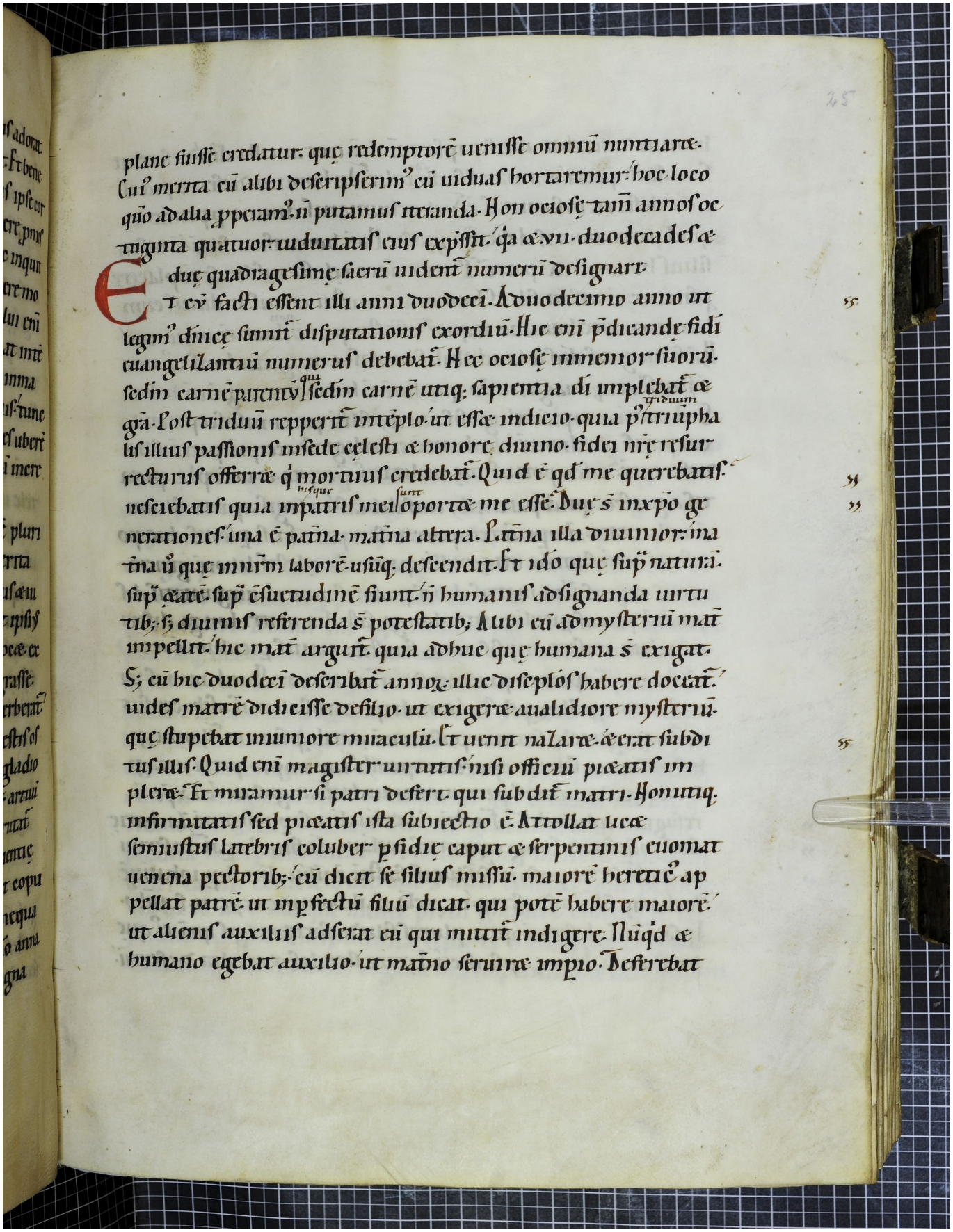

plane fuisse credatur: quę redemptorē uenisse omniū nuntiarē.
Cui merita cū alibi descripserim cū uiduas hortaremur: hoc loco
quō ad alia ppeiam: nō putamus retranda. Hon ociosę tam annos oc
tuginta quatuor: uduitatis cuius exposuit: qa ā.vii. duodecades ā
duę quadragesimę sacrū uidem numerū designant.
Et cū facti essent illi anni duodeci. Aduodecimo anno ut
legim dnicę sumit disputationis exordiū. Hic enī pdicandę fidei
euangelii lamtiū numerus debebat. Hec ociosę immemor suorū.
sedm carnē patrem qui sedm carnē utiq; sapientia di implebat ā
gā. Post triduū reppert in templo: ut esset indicio: quia p triduum
lis illius passionis in sede celesti ā honore diuino: fidei nę resur
recturus offerrē q mortuus credebat. Quid ē qd me querebatis.
nescirebatis quia in patris mei oportē me esse. Duę s in xpo gr
nationes: una ē patria: matia altera. Patria illa diuinior: ma
tia ū quę in nrm laborē: usuq; descendit. Et idō quę sup natura.
sup ętatē: sup ēsuetudinē fiunt: ni humanis adsignanda uirtu
tib; sī diuinis referenda s potestatib; Alibi cū ad mysteriū mat
impellit: hic mat arguit. quia adhuc quę humana s exigat.
Sī cū hic duodeci describat annoꝝ illic discipulos habere docuit:
uides matrē didicisse debito: ut exigere audidiore mysteriū.
quę stupebat in minore miraculo. Et uenit nazaret: ā erat subdi
tus illis. Quid enī magister uirtutis: nisi officiū piętatis im
plere. Et miramur: si patri defert. qui subdit matri. Hon utiq;
infirmitatis sed piętatis ista subiectio ē. Attollat ucę
seminustus latebris coluber pfidię caput ā serpentinis cuomat
uenena pectoribus: cū dicit se filius missū. maiorē heredē ap
pellat patrē: ut imperfectū filiū dicat. qui potē habere maiorē:
ut alienis auxiliis adserat eū qui mittit indigere. Sūqd ā
humano egebat auxilio: ut matno seruire impio. Desinebat